

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 29 marca 2007 r.

w sprawie ustawy o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 7 marca 2007 r. ustawy o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 2 w ust. 2 po wyrazach "związku przyczynowego między" dodaje się wyrazy "bezpośrednim zagrożeniem szkodą w środowisku lub";
- 2) art. 5 otrzymuje brzmienie:
"Art. 5. Przepisów ustawy nie stosuje się do:
 - 1) szkód jądrowych w zakresie uregulowanym w ustawie z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe (Dz. U. z 2004 r. Nr 161, poz. 1689, z późn. zm.);
 - 2) gospodarki leśnej prowadzonej zgodnie z zasadami trwale zrównoważonej gospodarki leśnej, o której mowa w ustawie z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2005 r. Nr 45, poz. 435, z późn. zm.).";
- 3) w art. 6 w pkt 8 w zdaniu wstępnym po wyrazie "przyrodniczych" dodaje się wyrazy ", która obejmuje również naturalną regenerację" oraz skreśla się zdanie końcowe;
- 4) w art. 6 w pkt 8 w lit. a, b i c po wyrazie "usunięcie" dodaje się wyrazy "spowodowanego szkodą";

- 5) w art. 7 w ust. 2 wyrazy "uzyskał wiedzę" zastępuje się wyrazami "powziął informację";
- 6) w art. 18 w ust. 1 skreśla się wyrazy "w środowisku";
- 7) w art. 27 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:
"Po uzyskaniu informacji o wystąpieniu bezpośredniego zagrożenia szkodą w środowisku lub szkody w środowisku, które zostały spowodowane na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej i mogą mieć negatywny wpływ na środowisko, organ ochrony środowiska może, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw środowiska, wystąpić do właściwego organu tego państwa członkowskiego z wnioskiem o:".

MARSZAŁEK SENATU

Bogdan BORUSEWICZ

Uzasadnienie

Senat, po rozpatrzeniu w dniu 29 marca 2007 r. ustawy o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie, proponuje wprowadzenie 7 poprawek do jej tekstu.

Większość z nich doprecyzowuje przepisy (poprawki nr 1 i 4), poprawia ich redakcję (poprawki nr 3 i 7) bądź nadaje brzmienie w sposób właściwszy oddające treść i cel normy prawnej (poprawka nr 5).

Istotne, merytoryczne znaczenie ma poprawka do art. 18 ustawy, zawarta w pkt 6 uchwały Senatu, zmieniająca zakres odszkodowania, jakie przysługiwać ma władającemu powierzchnią ziemi w związku z usuwaniem szkód w środowisku na jego terenie. Senat uznał tę zmianę za uzasadnioną, bowiem zgodnie z argumentacją zawartą w przedłożeniu rządowym do nowelizacji, celem przepisu art. 18 jest umożliwienie władającemu powierzchnią ziemi uzyskanie odszkodowania w przypadku, gdy na jego terenie były prowadzone działania zapobiegawcze lub naprawcze, które spowodowały szkody. Nie chodzi w tym przypadku o szkodę w środowisku lecz o zakres odpowiedzialności w szerszym znaczeniu, mogący wykraczać poza zakres tego pojęcia, zdefiniowany w ustawie.

Poprawka nr 2, wyłącza stosowanie uchwalanej ustawy do gospodarki leśnej prowadzonej zgodnie z zasadami trwale zrównoważonej gospodarki leśnej. Senat podzielił argumentację, że podczas prowadzenia gospodarki leśnej na podstawie planu urządzenia lasu, następują w długich okresach czasu, przekraczających czas dokonywania odpowiednich zabiegów gospodarczych, zmiany w środowisku przyrodniczym. Regeneracja gatunków chronionych i siedlisk przyrodniczych następuje w okresie co najmniej kilkudziesięciu lat. Znalazło to wyraz w przepisach o ochronie przyrody, które akceptują gospodarkę leśną, jako nienaruszającą przepisów o ochronie gatunkowej i ochronie siedlisk przyrodniczych. Wprowadzając tę poprawkę Senat miał na celu wyeliminowanie w praktyce stosowania ustawy niespójności z regulacjami w zakresie ochrony przyrody i gospodarki leśnej oraz ewentualnych konfliktów pomiędzy leśnikami a ekologami.